

ПРѢДГОВОР.

От „историята на събирането“ на прѣдлаганитѣ народни притчи, читател'я ще види как тѣ сж събирани и какви прѣмеждия сж прѣкарвали. Най-ранната си сбирка аз бѣх почнѣл да печатам още прѣз 1855 лѣто в' колонитѣ на „Цариградский Вѣстник“, а по-послѣ, с' други нѣкои прибавления, и в' Българскитѣ Книжици. Тогава ѿще аз имах събрани и готови за печат 11 хиляди притчи, но понеже тия притчи, слѣдѣ Никополското нещастѣе, бѣха все от източното нарѣчѣе, аз чаках да се добиѣж от ново и в' по-голѣмо изобилие с' пословици от Западното и Македонското нарѣчѣе за да съпротивопоставѣж по-нагледно различието на тритѣ главни клон'я на Българскитѣ говор. При всичко че това мое желанѣе не можѣ да се испълни тѣй както исках, аз рѣших минжлата година да почнѣ да печатам третитѣ пѣт събрания си материал.

Аз срѣщнах доста затрудненѣе под какво названѣе да отпечатам събраниятѣ притчи които бѣх записвал под названѣе първо на „избрани“, послѣ на „стари думи“, а по-послѣ на „пословици и поговорки.“ Повечето клонях да избѣрж едно от послѣднитѣ двѣ названѣя; но думата „поговорка“ не съм чувал от безкнижнитѣ наши еднородци, думата „пословица“ не е наша дума, освѣн това тя е и изгубила в' язык'а ни онава значенѣе което е имала на 'рѣч' или 'дума', а земала е повече значението на 'буква, слово или слова, и 'пословешки' означава 'по сричка, или по слова'. По тая причина, като чух да се употрѣбѣва от народ'а израженѣето „все на притчи (прищи) ми приказва“, аз се рѣших да употрѣбѣж тоже названѣето **притчи**. Истина и тая послѣдняя дума има двояко значенѣе: в' Евангелѣето едно и в' притчи Соломонови друго; но значенѣето което има в' притчи Соломонови то е именно онова което нам трѣбва.

Нѣколко думи за язык'а и правописанѣето на които сж напечатани притчитѣ. Тѣй като по-голѣмата част на пословицитѣ сж от източното нарѣчѣе, то и ний сми се придѣржали главно